

3. seja

V dneh med 21. in 24. oktobrom so tretjič zasedali zbori skupščine občine Ljubljana-Siška. V ponedeljek (21.) je razpravljala družbenopolitični, v torek zbor združenega dela in v sredo zbor krajevnih skupnosti. Na skupnem zasedanju so vsi trije zbori v četrtek razpravljali o gospodarskih gibanjih ter o stanovanjski problematiki v občini. Na skupnem zasedanju so sprejeli tudi odlok o izvršnem svetu.

KJER NI VODE...

Na dnevnem redu zborov krajevnih skupnosti in združenega dela je bil tudi odlok o začasni prepovedi gradnje na območju vodovoda Tacen-Smartno-Gameljne, vendar so ga na zboru krajevnih skupnosti umaknili. Izkazalo se je namreč, da o tako pomembni zadevi, kakor je prepoved gradnje zaradi preobremenjenosti starega vodovoda, v prizadetih krajevnih skupnostih sploh še niso razpravljali.

Analize so pokazale, da je obremenjenost obstoječega vodovoda tolikšna, da bi bilo lahko priključevanje novih porabnikov usodna (v sušnih obdobjih že sedaj prihaja do »oseke«, zlasti v višjih predelih). Dokler torej ne bo zgrajen nov vodovod, je torej treba ustaviti vsakršno doseljavanje, saj se sicer utegne zgoditi, da bodo vsi — prebivalci, ki že živijo na tem območju in novodošli ostali brez vode. Kjer pa ni vode...

KAM NAJ GRE »DRŽAVNI KAPITAL«?

Delegati vseh treh zborov so sprejeli tudi odlok o prenosu sredstev, pravic in obveznosti občinske skupščine Ljubljana-Siška za investicije v gospodarstvu na TOZD (likvidacija »državnega kapitala«). Vsekakor lahko trdimo, da je bila to točka dnevnega reda, o kateri je resnično razpravljala širok krog ljudi, saj je beseda o izvenproračunskih sredstvih in njihovi namembnosti tekla že na občinski konferenci ZKS, na aktivu delavcev-komunistov, v osnovnih organizacijah ZK. Kljub temu pa je bilo seveda tudi nekaj delegacij, ki so se zavzemale za vračanje sredstev tistim, ki so jih vplačevali. Toda ob glasovanju so bili zbori soglasni in sedaj že lahko rečemo, da 10-letni program razvoja cestnega omrežja (za Siškarje pomeni to Drenikov podvoz in ureditev Celovške) ni več grad v oblakih...

NE LE GLASOVALNICA

Kdor molči, desetim odgovori, menda pravi ljudski pregovor in po vsej verjetnosti ga cenijo predvsem delegati zbora združenega dela. Kljub izredno pomembnim točkam (tudi za gospodarstvenike) se je namreč na seji tega zbora bolj molčalo kot pa razpravljalo. Castna izjema, ki je »ven mazala« molčeče kolege, je bil Milan Puncer iz Plutala, ki se je večkrat oglasil in prispeval nekaj zanimivih in koristnih predlogov. Verjetno bi se kazalo malce pogovoriti o delu delegacij v organizacijah združenega dela; o tem, kakšna je pravzaprav vloga njihovih delegatov. Dvorana občinske skupščine namreč ni le glasovalnica!

ODLOK JE SPREJET

Vsi trije zbori so potrdili odlok o družbeni skrbi za borce in vojaške invalide NOV, borce za severno mejo, slovenske dobrovoljce ter njihove družine. V razpravah so delegati nazivali vrsto pripomb (večji del tehnične narave), vendar so se odločili, da odlok sprejmejo v nespremenjenem besedilu in da posebna komisija naknadno pregleda vse zbrane pripombe ter, če bo to potrebno, predlaga spremembo odloka.

S tem, ko je bil odlok sprejet, je šel v javno razpravo osnutek pravilnika (objavljen je v prilogi Javne tribune), ki podrobneje opredeljuje določila odloka.

Priložnost

Ob prebiranju zapisnikov s sestankov delegacij združenega dela v občini Šiška je bilo opaziti precej pripomb na odlok o »likvidaciji državnega kapitala«, ki so, z ozirom na to, da razprava o tej problematiki teče na najrazličnejših nivojih občine že dlje časa, pravzaprav presenetili. Za komentar ob tej točki smo zaprosili predsednika Skupščine občine Ljubljana-Siška inž. Staneta Plemenitaša.

»Res je, razprava o tem odloku na današnji seji nikakor ni prva. O njem je spregovoril že družbenopolitični zbor, o namembnosti in planiranju sredstev »državnega kapitala« pa so razpravljali tudi občinska konferenca ZKS, aktiv delavcev — komunistov, aktiv direktorjev in predsednikov delavskih svetov ter vse osnovne organizacije v OZD in na terenu. Ugotovitve, ki jih lahko zberemo po vseh teh sestankih, so povsem enotne. Vemo, da imamo v občini Šiška veliko izredno perečih problemov, pa naj gre za šolstvo, otroško varstvo ali pa za zdravstvo. Pred nami je poleg vsega tudi 10-letni program razvoja cestnega omrežja Ljubljane (v katerem sta med drugim zapisani tudi dve naši davni želji: podvoz na Drenikovi in Celovška cesta). Kam torej s sredstvi? Tega, izvenproračunskega denarja, namenjenega za investicije v gospodarstvo, je z eno besedo rečeno veliko premalo, da bi z njim delali čudeže. Vsekakor je to enkratna priložnost (ki nam bi se ob »običajnem« zbiranju sredstev še dolga leta odmikala), da vendarle začnemo reševati najbolj kritične vzele našega cestnega omrežja. Že sedaj predračuni za podvoz na Drenikovi opozarjajo na vrtoglave številke, ki pa bodo iz leta v leto višje. Odločitev, da se vsa omenjena sredstva usmerijo v sofinanciranje desetletnega programa cestnega razvoja Ljubljane, razvoj cestnega omrežja po programu cestnega sklada ter za razvoj kmetijstva je zato v tem trenutku najbolj smotrna. Takšna je bila tudi ocena na vseh dosedanjih sestankih in zborih.«

Slovesna prisega članov izvršnega sveta

KOMENTAR

Kako obveščati volivce?

Za nami so prvi seminarji za usposabljanje delegatov. Ugotovimo lahko, da so bili dobro obiskani ter izredno koristni in potrebni, skratka, da so dosegli svoj namen.

Vprašajmo se: katero je bistveno spoznanje delegatov, ki so končali te seminarje? Kaj naj bo odslej njihovo poglavito vodilo pri nadaljnjem prizadevanju za uveljavljanje našega delegatskega skupščinskega sistema?

Od vseh napotkov za učinkovitejšo informiranje, dvosmerno horizontalno in vertikalno komuniciranje itd., dobljenih na osnovnih seminarjih za usposabljanje delegatov, je najpomembnejše vprašanje: KAKO informirati, KAKO komunicirati, da bodo vsa prizadevanja za čim večje uveljavljanje neposrednih proizvajalcev in občanov čim učinkovitejša? Delegati sami zahtevajo, da se izboljša sistem njihovega informiranja, da so vse informacije pravočasne, objektivne, celovite, razumljive in primerljive ter tudi ne preobsežne.

Priznati moramo, da pristojni dejavniki živo čutijo ta problem in se najresneje trudijo za njegovo čimboljše rešitev. Popolnoma zgrešeno pa bi bilo, če bi ta problem reševali le v odnosu do delegatov, skratka, če tudi pred same delegate ne bi postavili enakih zahtev. Tudi delegati si morajo najresneje prizadevati, da bodo temeljito izboljšali način svojega informiranja in komuniciranja »navzgor« in zlasti »navzdol«, v stikih in informiranju volivcev. Prav tu pa je v »odborniški« preteklosti bilo največ napak in slabosti.

Spomnimo se samo, kako skrajno moreče in odvratno je postalo vzdušje na mnogih zborih volivcev oz. občanov, ko je nekdanji občinski odbornik enostavno več ali manj slabo in jecljajoče prebral že tako premalo razumljivo poročilo oz. osnutek odloka npr. o občinskem proračunu iz občinskega glasila (ki so ga občani že prej prejeli in lahko sami prebrali), namesto da bi s preprostimi domačimi besedami kratko, jasno, nazorno in razumljivo pojasnil bistvo problema.

Prav tako birokratska in tehnokratska podcenjevanja delovnega človeka in občana so vodila k temu, da so zbori volivcev oz. občanov ostali marsikje brez tistih, katerim so bili namenjeni. Ne smemo pozabiti: vsakogar živo zanimajo problemi okolja v katerem prebiva oz. dela, toda te probleme je treba na naših sestankih in zborih podajati živo, slikovito in zanimivo. Če takega načina informiranja in komuniciranja na prihodnjih zborih volivcev oz. občanov ne bo, potem tudi teh ne bo. In prav tu je ena izmed najpomembnejših nalog izvoljenih delegatov — kako bomo obveščali volivce.

Pavle Šegula

Pojasnilo

V prejšnji številki smo poleg članka z naslovom »V Guncjljah je zopet mir« pomotoma objavili tudi fotografijo, ki pa ne sodi k omenjenemu tekstu. Prizadetim se vljudno opravičujemo.